

EL PROGRAMA

Publicació del Comitè Comarcal Federalista del Baix Empordà. - Surt els diumenges

Tercera Època

Sant Feliu de Guixols, 20 Agost 1933

Núm. 116

Tema actual

El separatisme rebrota suara en certs indrets de la política regional, però de manera més estrident en la Vasconia i en alguns nuclis de Catalunya.

Amants de la lliure expressió de les idees, no volem censurar aqueix rebrotament en el que té de manifestació ideològica. Devem, no obstant, aturar-nos a discutir les tàctiques que s'empren per a condemnar-les.

Nosaltres, abans quan militàvem en la disciplina del federalisme espanyol creat per Pi i Margall, i ara, dins les orientacions globals de l'E. R. de C., hem sentit sempre la virtualitat del principi federatiu.

Filosòficament i pràcticament, és, en el nostre concepte, el sistema més adient per a coordinar les fórmules duals de la vida política i per a reduir la corrosió de les antinomies milenàries que es debaten entre els ànguls de l'autoritat i la llibertat.

La lògica, la racionalitat del principi són tan evidents que sols per ell és possible que «l'humanitat entera s'uneixi i s'organitzi. El que no ha estat factible ni per les espases dels prínceps ni pel bàcul de l'església, ho serà per l'eficàcia dels principis federals».

L'independència d'una nació, la separació d'un estat regional necessita posseir vincles d'ordre humà per a legitimar-la jurídicament. No són prou els elements etnogràfics als quals es fa servir de senyera per a intentar conquerir una segregació.

L'única sobirania que té valor per a fixar els termes d'una aspiració col·lectiva és la que és filla de l'autodeterminació individual.

Conseqüentment, aqueixa sobirania genuïna és la que ha de prevalèixer i la que pot imposar el consentiment en la reconstrucció o creació d'una nacionalitat.

Entenguï's però que en parlar del consentiment al·ludim el lliure pacte formulat entre interessats. Pacte que arrela de la pròpia manifestació individual, expressada sense cap mena de vici ni entelament.

La naturalesa d'aquesta expressió no es pot violentar amb artificis. La llibertat que es desitja per una col·lectivitat no serà mai tal, si no és producte del ple consentiment de tots o de la majoria dels individus que la componen.

Pi i Margall ha dit: «Existeix una mateixa moral i un mateix dret pels individus com per les col·lectivitats».

Aquesta correlació entre ambdues entitats, individu i nacionalitat, és viva i tangible en el cas que comentem?

Espectadors imparcials, hem de confesar que ens retreu el dubte. No hi veiem pas un origen de puresa lliberal en les determinacions dels actuals seccionistes hispànics. La major part d'ells són incondicionals del catolicisme, fanàtics cecs de l'església, com els nacionalistes vascos en gran majoria, i com bastants catalans dels de missa de dotze, entre els quals s'hi distingeix Carrasco i Formiguera, l'home que ho deu tot a l'influència del jesuitisme, segons confessió pròpia.

La naturalesa impura del moviment, per a nosaltres, és evident. L'home subjecte incondicionalment al poder de l'església no pot sentir amb sinceritat els anhels emancipadors. Aquest poder és fet de privilegis i de coercions i resulta contradictori, antitètic, que l'individu que l'acata es manifesti en sentit lliberal.

Mirem, certament, amb prevenció l'actual esclat nacionalista. No sols pels antecedents exposats, sinó també perquè en el fons del mateix, sense pecar massa de maliciosos, hi talaïem un sediment nociu que ens obliga a esguardar-lo com un perill i una menaça.

En uns comentaris que hem llegit fa poc d'un llibre publicat a França, *Les Jesuïtes et le secret de leur puissance*, de René Fulöp-Müller, hi trobem aquestes línies:

«Els jesuïtes posseeixen un privilegi incontestable. Tal és el de crear entre els seus adversaris, i fins a voltes entre llurs partidaris, un cert estat d'excitació parcialista.»

Res hauria d'estranyar que els conversos a l'escola de Loyola, en els moments actuals de la política espanyola, obressin d'acord amb els preceptes i procediments que han caracteritzat la seva moral.

Els *Exercicis* i les *Constitucions* de la Companyia de Jesús són prou reveladors per a donar fe del *Secret* que regeix l'ordre i la seva casuística davant els conflictes d'Estat.

Cròniques del temps

MEDITACIONS DE WALDO FRANK SOBRE LA REALITAT RUSSA.

II

Què és de l'individu, avui?
Què serà demà?

«Teòricament l'individu a Rússia apenes si existeix. L'ideal del progrés col·lectiu, social, hi prevaleix fins el límit d'ofegar tot altre valor. L'experiència personal, en ço que té d'immediat, és menyspreuada; però, en teoria sempre, els valors socials es priven de ço que els hi representa el fonament sòlid, això és, les valors individuals. Error que prové de l'herència—com tota l'ideologia actual, a Rússia—de l'Europa burgesa del segle XIX i que agrava ara «l'estat de guerra». De fet, però, aqueix antiindividualisme teòric és dels menys perillosos. Els individus es mouen millor a Rússia, en una atmòsfera de sincer col·lectivisme, que en el fals individualisme nordamericà.

Col·locats al marge de la teoria, quina és la realitat en relació a l'individu?

La dona russa, tant la de les ciutats com la de les masies col·lectives, és lliberada de l'antic esclavatge: *Kiuder, Küche, Kirche*. Ella té les seves ocupacions; ço que vol dir que tindrà temps per a sofrir, per a cometre errors tràgics, per a madurar. Acceptant l'igualtat absoluta (no l'identitat) amb l'home, en la vida sexual i social, es pot permetre d'ésser certament dona. En lliberar-se de les obligacions domèstiques, no farà altra cosa que guanyar; puix no crec que en el penós treball de la casa hi hagi mai pogut conrear-hi ni la seva feminitat ni la seva humanitat. Enlloc he trobat noies més dignes d'aquest nom que en les ciutats russes.

En l'Unió soviètica no és cert que la família es desfaci: ella és, pel contrari, espiritualitzada. Devé, allà, més que un afer de cuina particular, on regna, entre les cassoles, una mestressa, un raport normal entre un home, la seva esposa i llurs infants. En el propi cas en que el noi estigui tancat a la Guarderia i els seus pares treballin a la fàbrica, no es pot considerar que fatalment es perdi la família. Potser es veurà aparèixer com l'eclosió d'un voler conscient, la flor d'un amor actiu, quelcom de molt íntim, de ben fonamental, en compte

d'ésser una obligació econòmica i sexual.

A mesura que desapareix el mujik, un ésser extraordinari ha de pendre-li el lloc. Tal és l'home que, ben aprop de la terra i de les cullites com el pagès, es trobi enriquit, com el ciutadà, dels contactes socials i intel·lectuals de la ciutat.»

L'U. R. S. S. camina vers el vertader Comunisme?

No ho sap ningú. No és pas automàticament que el col·lectivisme econòmic o el Socialisme d'Estat es canalitzarà en un veritable Comunisme amb exclusió absoluta de classes. —*Cultura* fonamentada en una col·laboració autònoma i regional del poble enter. Caldrà, però, que una voluntat conscient i disciplinada, vetlli aqueixa naixença. El Socialisme d'Estat, en Rússia com arreu, podria fàcilment menar a una oligarquia política, que entretindria els esclaus dins un benestar econòmic, reservant-se, però, el poder i el control sobre les intel·ligències. En quin cas, el cicle revolucionari no faria altra cosa, evidentment, que recomensar, no per causa de la fam—perspectiva que, crec, desapareixerà de la faç del món—sinó per la servitut intel·lectual i espiritual.

En l'educació, estesa a tots els russos, cimento l'esperança que semblant abortament no es produirà pas. Una oligarquia em sembla tan intolerable als joves russos, com la que acceptaven els seus avis. Les senyals que porten el mot *Perill* són, actualment: «la centralització intensa del poder; la tendència a pagar el treball a destaix; els privilegis econòmics de les brigades de xoc; l'intangibilitat dels funcionaris, que en certs llocs comença a nomenar-se la *burguesia soviètica*.»

Que aquests mals siguin passatgers és una excusa, el valor de la qual donarà el temps.»

CIUTADANS:

Catalunya necessita els seus fills sans i forts. El Dispensari de la Lluita Antituberculosa i Acció Social de Girona vacuna gratuïtament els infants, en nàixer, per mitjà de la vacuna Calmette i Guerin, defensant-los de la tuberculosi.

Banc Urquijo Català

Domicili Social: BARCELONA / Pelai, 42

Delegació
de
Sant Feliu de Guixols

COMPRA - VENDA DE VALORS
CUSTODIA DE VALORS
NEGOCIACIÓ DE CUPONS
COMPTES CORRENTS AMB PESSETES
I MONEDA EXTRANJERA
I TOTA CLASSE DE OPERACIONS
BANCARIES

TRANSPORTS I AUTOS DE LLOGUER

DOMENEC OLIVER

Servei de carga i encàrrecs entre Palafrugell, Palamós i Barcelona

Servei entre Palamós i Caldes de Malavella i de Palamós a Sant Feliu de Guixols i viceversa

PALAMOS

BARCELONA

Passeig Doctor Robert, 2 i 4.- Tel. 46 * Princesa, 11, Tel. 19844.-Urgell, 25, Tel. 35914

Demaneu sempre

les excel·lents gasoses

BATET

◆ Les gasoses BATET són fabricades únicament amb sucre

INFORMACIÓ COMARCAL**La Bisbal**

Impressió de la Festa Major.— Ens trobem en plena festa a l'hora de fer aquestes notes, (9 del matí de dijous) per tant no ens serà pas possible detallar-les plenament puix les quartel·les s'han de trobar a la impremta amb l'antelació oportuna.

El primer acte celebrat dilluns a la nit, la serenada del Cor «Els Rossinyols de les Gabarres» constituí un èxit esclatant, els simpàtics cantaires escoltaren grans aplaudiments de la nombrosa concurrència que acudí a oir-los davant de Cà la Ciutat.

Dimarts, primer jorn de la Festa, va amanèixer el dia radiant i esplendent, pressagiador d'una calor asfixiant. Gran espectació a la Plaça al migdia per a oir les sardanes que va executar la cobla Barcelona Albert-Martí. El públic ciutadà i comarcal continua veient i tenint a l'Albert com el millor tenor, i amb grans aplaudiments palesa al coterrani, a l'amic i a l'heroi les seves complaences. Ara l'interès es concentra a l'Avinguda de la República on les cobles «La Selvatana» i la nostra Principal han de donar una audició cada una davant les Societats Ateneu Pi i Margall i l'Escut Emporità que les tenen contractades. «La Selvatana» resulta la «primeríssima» cobla de consuetut. «La Principal» de La Bisbal no cal dir que demostra superlativament la seva eficiència pel seu admirable conjunt; el típle que per malaltia de l'amic Barnosell ocupa el seu lloc, defensa el pabelló de l'absent de faísó brillantíssima ço que fa que alguna sardana tingui d'esser bisada.

El concert de la tarda a l'Ateneu per «La Selvatana», ha estat selecte i molt concorregut no obstant l'asfixiant calor. Les sardanes de la Plaça han fet formar gran nombre de rodones, que han donat el matix secular a l'audició a càrrec de la Barcelona Albert-Martí.

Un número d'èxit imponent ha estat la elecció de «Pubilla del Baix-Empordà» celebrat al suntuós envelat de «L'Escut Emporità». Entre la més gran animació, fastuositat i emoció, ha estat elegida la Senyoreta Joaquina Bastons, de Torroella de Montgrí. La festa s'ha descabdellat amb una organització perfecte, amenitzada per l'orquestrina «La Principal» de La Bisbal.

A la mateixa hora tenia lloc a l'envelat de l'Ateneu Pi i Margall, l'actuació de la Revista «Chari-Vari»

de la que sobressurten la parella de balls «Les Gussi» i el gran artista enciclopèdic Faust, pels quals foren tots els aplaudiments de la concurrència.

Al partit de fútbol entre els amateurs locals i els de St. Feliu de Guixols també hi acudí una regular gentada.

El passeig de Marimon Asprer s'ha vist atapeït de públic al caure la tarda i quan tenia lloc el Concert de costum.

Després tota aquesta gentada, tot aquest riu humà ha fet curs cap a les voltes on han tingut lloc les audicions de sardanes per la La Principal i La Selvatana, donant a l'Avinguda de la República l'aspecte de gran «boulevard».

Després de les audicions de sardanes de la nit, han tingut lloc els clàssics balls de Societat en els envelats de l'Ateneu Pi i Margall i de l'«Escut Emporità». Totes les nombroses llotges d'ambdós closos, foren sol·licitades pels respectius socis, anant per terra tots els mal auguris que hom s'havia fet sobre el possible fracàs per no poguer-se aixecar a La Bisbal dos envelats de la importància i sumptuositat que ha muntat l'acreditada casa Torras. I una gernació imposant ha afluït d'arreu per a gaudir de la dansa exòtica entre el baume d'un perfum ideal i l'exhibició d'un «toilettes» riquíssimes, portades amb la gràcia única de nostres bellíssimes i esculturals jovincel·les.

Demés dels festeigs de rigor, un bon nombre d'atraccions han alçat les seves «botigues» per cert força afavorides pel públic; tals com el Circ Nacional, les Muntanyes «Urales», els motoristes del «viaje de la muerte», etc. etc., en les quals, principalment a la darrera, hi ha hagut un tragí continuat, seguit.

La cursa ciclista que està a punt de celebrar-se a l'hora de fer aquestes notes, ha despertat enorme espectació.

Segueix la Festa amb una animació com pocs anys registrada... i amb una calor que apreta despietadament.

Vacances.—Entre les cases que aquesta setmana han ofert les vacances als seus obrers, hem de registrar la fàbrica de terrisseria de Conrad Sala i la fàbrica de taps de suro de Narcís Nadal, segons ens comuniquen els respectius obrers.

Obituari.—Dijous deixà d'existir la virtuosa senyora Francesca Balmaña, bondadosa mare del nostre estimat amic i correligionari en Joan Ginesta i Balmaña.

Era la desapareguda Francesqueta com familiarment tothom l'anomenava la bondat personificada, d'aquelles persones que el seu do de gens les fa ésser mereixedores de totes les simpaties. (Q. E. P. D.)

Acompanyem al bon amic Joan Ginesta en el dol que l'aclapara per la pèrdua de l'ésser, per ell més estimat sobre la terra.

Palamós

Conferència notable.—Ho va ésser, vertaderament, la que donà el dia 11 del corrent en el pati-jardí del nostre «Centre Republicà Federal» la Srta. Maria dels Dolors Bargalló desenrotllant el tema «Missió de la dona en la política».

Aquest acte, primer dels que va organitzant el Consell de Cultura i Política d'aquesta entitat, per a seguir d'aprop totes les corrents culturals i cíviques, que menin a una evolució natural i progressiva de l'humanitat, fou un bon èxit i, per tant, un estimul per l'entitat iniciadora i un motiu de noble orgull per a la població.

Obriren l'acte, uns mots de presentació pronunciats per el nostre distingit amic i diputat al Parlament Català Sr. Josep Fàbrega, fent ressaltar els mèrits que té ja adquirits, en la seva esplèndida joventut, la Srta. Bargalló, com a prapagandista de les més cares virtuts ciutadanes i dels més nobles sentiments i com a incansable lluitadora contra l'oscurantisme i la mala fe, suport obligat de conveniències inconfessables.

Seguidament, la gentil conferencianta, començà la seva dissertació.

L'airoso flexibilitat en la concepció del pensament, la claretat i brillantor en l'exposició dels conceptes i la naturalíssima distinció, qualitats totes que reuneix en un grau bastant elevat la Srta. Bargalló, l'hi guanyaren ja, des del principi, la voluntat i la simpatia de la nombrosa concurrència que l'escoltà composta en sa major part per l'element femení i feren que l'atenció dels oients fos una cosa remarcable.

Exposà, en primer terme, la transcendència capdal que tenia el fet de haver reconegut, la nova Constitució espanyola, els mateixos drets a la dona que a l'home en l'organització política de la nació i com, per aquest fet, quedava inclosa la dona en el cos electoral, font de tota sobirania en els règims democràtics. Remarcà com, aquesta llei, més que un esperit de justícia i de reparació, portava en sí un gran sentiment de fraternitat humana. ja que ademés de acoblar, de agermanar pensaments i voluntats per a una obra comú, acabava amb

el sarcasme de que el sexe femení, tot sensibilitat, tot inquietut, tot commiseració per les sofrències alienes, tingues de presenciar, reduït a l'impotència per una grapa de ferro, la manera barroera i a voltes inhumana, com s'arranjaven aquells problemes que l'havien fet vibrar d'indignació i que, de no tenir les mans lligades, hauria pogut solucionar amb aquella sol·licitud, amb aquella cura metícu-losa i perseverant de que tantes proves donava en el curs de la seva existència. Ara, però, la dona tenia ja un camp lliure on portar totes les activitats, totes les ansies, totes les seves iniciatives, i d'una esclava del fogó i de una joguina més o menys important per l'home, podia i devia convertir-se en lo que devia haver sigut sempre: una campanya ferma i decidida, una col·laboradora entusiasta en l'obra de bon govern i un factor conscient i actiu en tot enlairament espiritual. Trencades ara les cadenes que la tenien junyida en el no res, calia documentar-se, enterar-se de moltes coses que li donarien un sentit d'orientació.

Recomanà, en aquest sentit, que cada dona dediqués al menys deu minuts cada dia, la que no disposés de més temps, a llegir la premsa i sobretot l'abandó, en absolut, de tota aquesta literatura «per a dones» que abarrota les llibreries, de tota aquesta novel·leria d'aventures, d'amorettes «rosa», «violeta» i de tots colors que són una desgràcia per l'intel·ligència i que tants estralls causen entre la joventut.

Propugnà, en canvi, per la lectura dels bons llibres encara que per això, s'hagués de sacrificar una mica els petits plaers i les frivolitats que tant temps s'emporten i per l'organització de conferències adequades a les circumstàncies i a les necessitats de la orientació desitjada.

Senyalà, com a primers punts per a una actuació de la dona en la política, l'Assistència social i l'Ensenyança primària. En sentides paraules, posà de relleu, les deficiències, les tenebrositats dels Assils, la poca cura, fins l'indiferència, davant la tragèdia de les criatures abandonades rodant pels camps o deambulant per les carreteres, seguint la trillada ruta que els porta indefectiblement a la vagància professional o a la perpetració dels crims més abominables.

Exposà com estaven les escoles a l'adveniment de la República. Posà de manifest la pèssima ensenyança que es donava als infants especialment a les nenes tota a base de la doctrina d'una rel·ligió que és un enviliment, una prostitució, un escarni de la vertadera rel·ligió, pà de l'ànima, essència de l'esperit. Explicà

Destileries BONET

SANT FELIU DE GUIXOLS

Unic fabricant de les especialitats:

Gran licor ESTOMACAL BONET i Anís refinat EL TROMPO

Premiat amb Diploma d'Honor i Medalla d'Or en l'Exposició de París en 1897. Membre de la Societat de Industrials i Inventors de París. Gran Diploma de Honor i Medalla d'Or en l'Exposició de Barcelona de 1912.

abastament lo que significa el laïcisme que la República ha posat com a norma en l'ensenyança i l'oposà a les normes catòliques fent ressaltar les seves diferències.

Demostrà, després, com malgrat els bons passos donats per la República cap a l'extinció de tants mals eren aquests tan arrelats que calia encara una empenta més, una acció conjunta i persistent fins assolir que l'Assistència social fos una funció amorosa i vigilant que arribés a per tot i que l'escola es convertís en una nova llar per l'infància on s'hi sentís tan bé, que li fos una pena l'abandonar-la i palesà a l'ensems, com la dona, per raó del seu esperit maternal, de la seva delicadesa de sentiments, era precisament la escollida per a portar a cap, en aqueixes importantíssimes funcions socials, tot lo que encara hi havia per fer.

Acabà, amb un cant fervorós a Catalunya i a les virtuts racials catalanes i recomanà que, en lloc de traduir-les en actes aparatosos i teatrals, com alguns fan, fent-los servir de passa temps o de cartelera anunciant, es guardessin ben vives dins del cor per ajustar a elles, en tots moments, les normes de civilitat i de conducta.

Un esclat xardorós d'aplaudiments, que duraren una bona estona, fins que s'aixecà el Sr. Josep Fàbrega per a regradar, premiaren la pulcra i entenimentada peroració de la conferenciànta.

Acabat l'acte, en el mateix pati-jardí i després en el saló principal de la Societat, algunes dones, inclús gentilíssimes jovenetes, felicitaren cordialment a la Srta. Bargalló prova palesa de que les seves paraules no havien pas caigut en el buit.

En fi, fou un èxit per tots conceptes i el «Centre Republicà Federal» pot molt bé senyalar aquest dia amb pedra blanca.

Nosaltres, empedernits creients en una saludable regeneració en les costums ciutadanes, en l'ètica social, base d'un avenir més ample i lluminós que els temps actuals i, a l'ensems, gens convençuts de que això es pugui obtenir emprant com a únic instrument el donar puntades de peu a una pilota o el desfer-se la cara dos homes a cops de puny o el ballar en tot temps i a totes hores o *matant* els dies i les nits fent *partides* i més *partides* a l'entorn d'un vetllador, felicitem sincerament a la societat esmentada i, en particular, al seu Consell de Cultura i Política desitjant, ben cordialment, que no s'adormi sobre els llorers.

REGISTRE CIVIL.—S'ha registrat el següent moviment demogràfic durant el passat mes de Juliol, a Palamós:

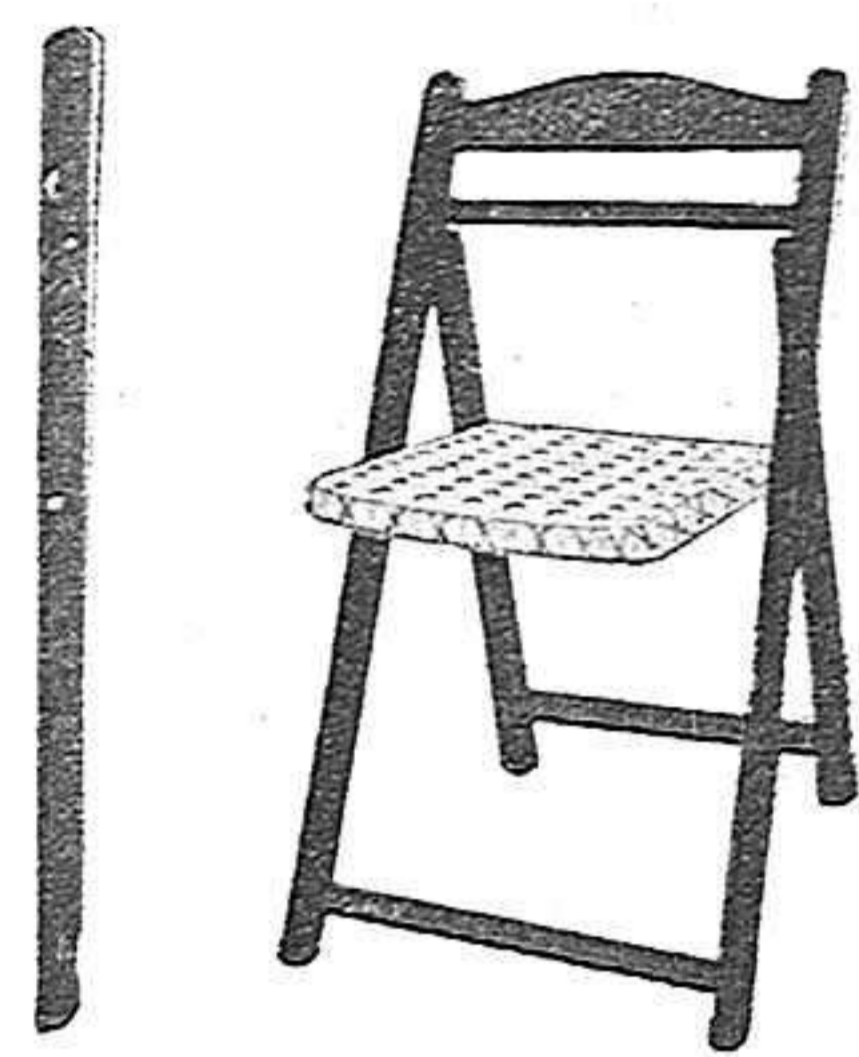
Naixements.—Teresa Buscarons Rovira, de Jaume i Dolors; Innominat Figueras Ribas, de Joan i Loreto. Total 2.

Defuncions.—Victòria Fina Reig, de 77 anys d'edat; Emma Wenzel Stelz, de 75; Ramona Albert Serrato-sa, de 70; Josep Turió Alsina, de 75; Teresa Bardera Cateura, de 17; Pere Pagés Pons, de 53. Total 6.

Matrimonis.—Manuel Torregrosa Rodríguez amb Dolors Farreras Roca; Ramon Viarnés Zurita amb Rosa Albertí Costart; Tomàs Pla Cubiñà amb Antònia Gorgoll Homs. Total 3.

Fusteria Mecànica de JOSEP JUBERT

GARCIA HERNANDEZ, 21 i 25 SANT JOAN DE PALAMÓS

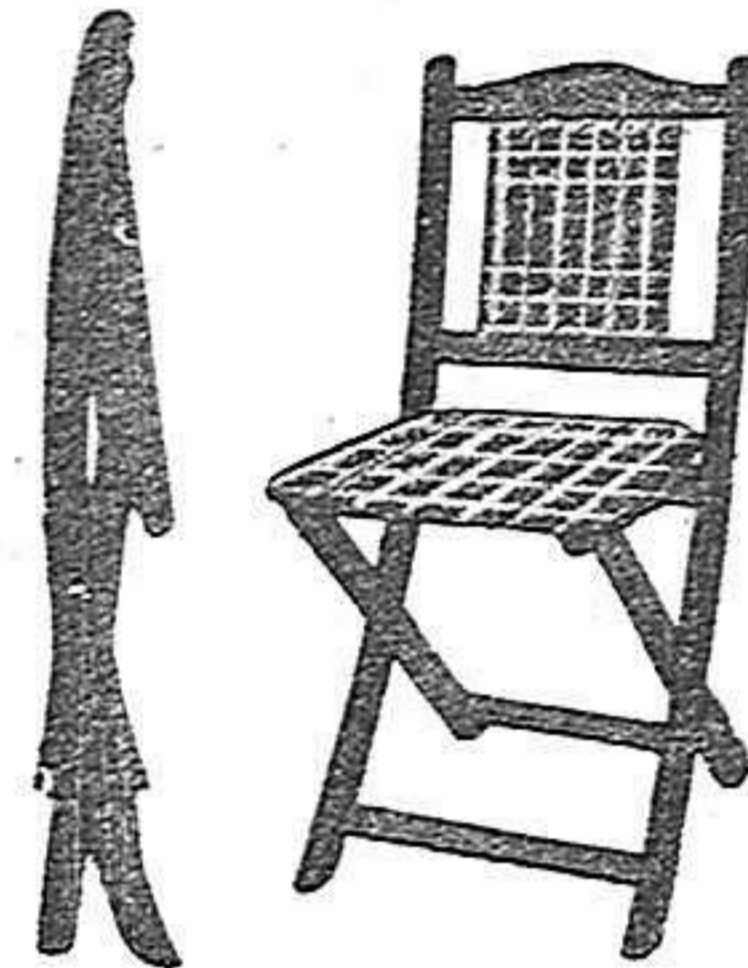
Tancat

Obert

Especialitat en la construcció de seients propis per a bars i restaurants

Preus reduïts

Tancat

Obert

ES VENEN 2 COTXES

■ Un ESTUDEBAKER SEDAN 4 portes, en molt bon estat, 6 rodes noves, faros Marxal per

2.500 Ptes.

Un BUICK SEDAN, ha fet 37 mil ktrs, 4 portes, 6 rodes noves, 5-7 places, completament nou per

5.000 Ptes.

Raó: EMILI GROS - Garatge - Carretera de Girona, 4 - PALAMÓS

SERVEI D'AUTOS DE LLOGUER

Robert Marañà

Sta. Llúcia, 25 - St. Feliu de Guíxols - Tel. 119

Banc de Palafrugell

Palafrugell - Sant Feliu de Guíxols - La Bisbal - Torroella de Montgrí - Llagostera

Sucursal de Sant Feliu de Guíxols

TOTA MENA D'OPERACIONS BANCARIES

St. Feliu de Guíxols

Sessió de l'Ajuntament del dia 9 del corrent.—Valls, Campà i Bonal. S'aprova l'acta de la sessió anterior.

Es queda enterat d'un comunicat de l'Ajuntament d'Olot, en el qual es dona les gràcies a aquesta corporació per les atencions tingudes a la colònia escolar d'aquella població, que sojornà durant el mes de Juliol a aquesta ciutat. Ademés es remercia als senyors Ensesa, Gandol, Ibars i

Club local de fútbol, per les facilitats donades per a procurar esplais als nens de la colònia esmentada.

S'aprova l'extracte dels acords presos per la Corporació durant el mes de Juliol prop-passat.

Es concedeix permís a en F. Tornabells per Inmuebles Guixolenses, S. A., per a instal·lar la calefacció central al saló d'espectacles del «Casal Llevantí».

Es llegida una instància d'en Salvi Gelabert, denunciant la instal·lació d'una claveguera que desemboca sota

Es ven

Botiga de comestibles i pesca salada

Acreditada i centrica

RAÓ: A la nostra Administració.

el pont acabat de construir a la platja de Sant Pol i demanant es giri una inspecció per a comprovar les molèsties que ocasiona amb el fi de procedir en conseqüència. Passa a informe.

I no havent-hi altres assumptes a tractar, s'aixeca la sessió a 2 quarts d'onze de la nit.

REGISTRE CIVIL.— Moviment demogràfic registrat durant els dies 10 al 17 de l'actual:

Naixements.— Arnald Rodríguez Roselló, de Josep i Magdalena.

Defuncions.— Lleó Rabell Paradedà, de 37 anys; Antoni Mestre Soldevila, de 63; Lluís Ribot Pujol, de 26.

Matrimonis: Cap.

D'interès per a els veremadors.

—Segons una circular del Govern civil aquest any, com en els anteriors, es facilitaràn passaports als obrers que desitgin traslladar-se a França per a treballar en les veremes, si bé deuràn tenir en compte els dits obrers que solament podran traslladar-s'hi els que prèviament s'hagin provist del contracte de treball. Per tant, aquests hauran de personar-se al Cap de vigilància de la frontera, presentant certificat de bona Conducta i fotografia; i, tractant-se de dones casades o de menors d'edat que no vagin acompanyats dels respectius marits o pares, hauran de presentar la corresponent autorització, feta davant del Jutge o de l'Alcalde.

Aquests passaports finirà el 20 de Novembre pròxim.

Casal dels Esports.— Reunió General Extraordinària per el 25 corrent. Ordre del dia

1.er Lectura i aprovació, si procedeix de l'acta de la sessió anterior.

2.on Estat de comptes.

3.er Renovació del càrrec de Vocal I.

4.art Assumptes generals.

Les festes de S'Agaró.— Del 13 al 15 es celebràren els anunciats festes amb considerable animació de públic i amb èxit complet.

Majorment el número del programa que es refereix a les festes aèrtes, fou vertaderament interessant.

Les regates foren també ben agradoses, com aiximateix els números corresponents a les cucanyes i jocs marítims.

En resum, durant aquests tres dies S'Agaró ha estat materialment envaït per una gernació excepcional, com poques vegades es veu.

La cobla Guíxols amenitzà les sardanes que a la tarda es tocaren amb gran aflluència també de públic.

Presidència de la Comissió Gestora.— Havent transcorregut el termini fixat i la pròrroga concedida per a la vacunació antirràbica als gossos i circulant-ne encara que no ho han estat, es concedeix una darrera pròrroga, assenyalant-se els dies 21, 22 i 23 del corrent, l'hora de les 10 a la 1 del matí i de les 4 a les 7 de la tarda per a vacunar els gossos prèviament inscrits, devent-se pagar 6 pessetes per cada vacuna, demés de l'arbitri, amb l'advertiment de que de seguida es procedirà a l'agafada i sacrifici dels gossos no proveïts de la placa d'ésser vacunat.

Sant Feliu de Guíxols 18 d'Agost, de 1933.— El President, Ponç Valls.

Imp. C. Barnés, Palamós. Telèf. 100

LES CAMPANYES DERROTISTES

Sovintegen arreu d'Espanya les audàcies derrotistes contra el règim.

Els interessos creats que es senten lesionats amb les reformes que implanta la República, es mouen i procuren obstaculitzar-ne el curs, a profit particular de les seves representacions.

Un òrgan dels més importants que ha passat a mans de la representació de quantiosos interessos, «El Sol» de Madrid, es distingeix per una campanya encesa contra els actuals governants i en grau especial contra les tendències d'esquerra.

Ha particularitzat l'ofensiva en la Hisenda, presentant-la com empesa a un desastre fatal.

Uns tècnics d'aquesta província, entre els quals s'hi compta el nostre amic i compatriota Joaquim Casanovas, jove de Sant Feliu que, pels seus mereixements, per la seva capacitat es va creant un lloc distingit en la burocràcia tècnica, contesten de manera irrefutable a la insidiosa campanya del rotatiu madrileny.

Per tractar-se d'un assumpte que cal divulgar, i per ésser-ne coautor l'al·ludit guixolenc i particular amic Joaquim Casanovas, ens plau reproduir el treball en qüestió, segurs que el llegiran amb interès els nostres lectors.

«La lectura del editorial publicado en «El Sol» del día 31 de julio nos sugiere algunos comentarios que no vamos a reparar en exponer, toda vez que con los mismos se trata de refutar algunos asertos completamente erróneos que tienden a reflejar de una manera inexacta la situación económica y tributaria de nuestra República.

En dicho editorial se presentan datos encaminados a patentizar una diferencia notoria entre las cantidades presupuestadas y los ingresos obtenidos en el curso del año por el Erario público, prediciendo, como consecuencia inmediata, un enorme déficit en la liquidación del presupuesto. Los datos utilizados se basan en la recaudación obtenida en el primer cuatrimestre, comparada con la tercera parte de los ingresos previstos en presupuesto, consignando la diferencia que en la mayoría de los impuestos resulta desfavorable.

Al lector poco versado en cuestiones de técnica tributaria le habrán parecido irrefutables los argumentos vertidos en el editorial y como consecuencia, lógicos e indiscutibles los resultados deducidos. No obstante, nada más lejos de la realidad, según creemos poder demostrar, ya que sería injusto consentir que se achacasen a la labor gobernante fracasos recaudatorios que únicamente existen en la mente del articulista, y que sólo han nacido al abrigo de combinaciones

numéricas, no ya algo defectuosas, como allí se admite, sino sencillamente catastróficas, sin que pueda concederse el más ligero viso de realidad a los resultados que se consiguen.

Las Contribuciones Territorial e Industrial, que son a las que mayor baja pretende imputarse, tienen ingreso en las arcas del Tesoro por medio de recibos trimestrales cuya exacción se verifica durante los dos últimos meses de cada trimestre, resultando en consecuencia que durante el primer mes la recaudación por estos conceptos es casi nula, ya que sólo alcanza una insignificante cifra producto de la recaudación ejecutiva.

Sentado este principio, se ve claramente lo disparatado de la comparación cuatrimestral, ya que no es justo comparar la cantidad del presupuesto correspondiente a un cuatrimestre, con la cifra recaudada en igual período, pues los ingresos de abril son insignificantes y tienen en cambio su compensación en los meses de mayo y junio.

A fin de avalar numéricamente las afirmaciones expuestas, damos a continuación algunas cifras recaudatorias obtenidas en la provincia de Gerona durante el primer semestre del año en curso. No se nos aduzca que dichas cifras se refieren a una sola provincia y que ellas no pueden servir de norma a cálculos generales, pues lo único que pretendemos demostrar es la improcedencia de la comparación cuatrimestral, y para ello no cabe duda que son perfectamente utilizables, pues siendo idénticos el sistema y períodos de recaudación en toda España, idénticos serán los resultados, siempre proporcionales, claro está, a la capacidad tributaria de cada provincia.

CONTRIBUCION TERRITORIAL

	Rústica	Urbana
Enero		50.900
Febrero	291.400	124.000
Marzo	704.100	382.300
Abril	6.500	4.000
	1.002.000	561.200
Mayo	693.500	347.500
Junio	478.600	397.000
	1.172.100	744.500

Del simple examen de estos datos se destaca a primera vista la exigua recaudación del mes de abril y su compensación en los meses de mayo y junio, hasta el punto de que las cantidades obtenidas en estos dos meses superan a la totalización de los cuatro primeros.

Algo parecido sucede con el impuesto de Utilidades, cuya tarifa primera (sueldos) se ingresa por recibo y en las épocas fijadas para las otras contribuciones, siendo de aplicación los mismos razonamientos aducidos. En algunos epígrafes de la tarifa segunda, tales como el correspondiente a préstamos, las liquidaciones se practican generalmente en el tercer tri-

mestre y para todo el año, y por último, nos referiremos de una manera primordial a los Balances de Sociedades, los cuales, siendo muy frecuente la fecha de cierre la de fin de año y teniendo en cuenta los plazos de presentación, tales documentos no tienen entrada en las oficinas liquidadoras hasta mediados de año, siendo, por tanto, los ingresos del segundo semestre los que constituyen el grueso de la recaudación del ejercicio.

En cuanto al concepto «Loterías», a nadie se le ocultará la mayor prodigalidad de ingresos que forzosamente acusan los últimos meses, durante los cuales se celebran sorteos que, como el de Navidad, alcanzan proporciones muy superiores a los ordinarios.

Todo el error proviene, pues, de una falta de principio, es decir, se sientan unas premisas falsas y sobre ellas se edifica un juicio; pero, al derrumbarse los fundamentos del edificio ha de venir-se abajo todo él.

Tales procedimientos traen como consecuencia una completa desorientación en la mayor parte de los lectores, los cuales, guiados de su buena fe, forman una idea equivocada de la situación económica actual, que pudiera ser aprovechada para crear un ambiente poco favorable al prestigio de la República.

JOAQUIN CASANOVAS
GABRIEL ARROM

Paraules assenyades

Si és cert que la democràcia es proposa l'objectiu de crear una humanitat més conscient, més viril, menys subjecta als egoïsmes afrosos —més humana en una paraula, és impossible que els demòcrates sincers refusin llur simpatia al comunisme.

Tals simpaties no són rares, però no són pas generals i, tampoc, troben una reciprocitat.

En refutar la tesi que ajunta el feixisme al bolxevisme, es pot donar compte que és també ben falsa la pretesa assimilació del feixisme amb la democràcia, fins la democràcia burgesa.

Sembla, però, que no es pot almentar l'esperança de facilitar un pont entre els partits democràtics i els comunistes. Hi ha hagut moltes decepcions, molts d'entusiasmes comuns seguits de traïcions sempre semblants, massa danyoses.

Indubtablement, hom llegeix actualment en les propagandes comunistes que la democràcia burgesa i la reacció feixista no són pas idèntiques. Mes, aquesta apreciació resta neutralitzada si s'hi afegeix immediatament que una i altra són pel proletariat enemics igualment reductibles i que han d'ésser idènticament combatuts.

No obstant, la veritat humana i el bon sentit tàctic palesen una profun-

da diferència. Si bé és cert que els directors alemanys de la social-democràcia han donat proves d'una covardia inimaginable, cal dir que no eren pas els únics enemics no comunistes dels hitlerians. Possiblement encara hi ha a Alemanya alguns actes d'heroïsmes que, degut a la censura, desconeixem. En tot cas, durant tot el període de lluita oberta homes com Gerlach i Ossietzky s'han portat valerosament. Una teoria que col·loca a un mateix pla Gerlach, Ossietzky i Hitler; Amendola, Matteotti i Mussolini, és una teoria absurda. Pel demés, quan no solament els partits polítics són escindats, sinó que també ho són els sindicats, no es lluita pas contra els quefes únicament. No són pas els quefes els qui fomenten les turbulències electorals en els barris obrers de París.

PERE GÉROME

Revista Europa, de París.

Als ciutadans de la circumscripció de Girona

En ésser confirmat en el meu càrrec de Comissari Delegat de la Generalitat a les terres gironines, plau-me adreçar una cordial salutació a tots els ciutadans d'aquesta circumscripció, pel bon règim de la qual posaré tots els meus esforços i bona voluntat.

En aquests moments trascendentals en què Catalunya va entrant poc a poc al ple ús de la seva llibertat, cal que tots ens captinguem de la greu responsabilitat que l'exercici de la ciutadania imposa, recolzant tots i cadascú amb una franca i honesta actuació particular, al poder públic que, nascut de la lliure voluntat del poble, té per única missió realitzar ço que el poble vol, desitja i espera.

Aquesta Comissaria té com sempre les portes obertes a tots els ciutadans de la República, i a tots atindrà amb igual atenció i amb tot el desig de complaure'ls en ço que sigui de justícia, i a la vegada també confia aquesta Comissaria que no ha de mancar-li l'ajut moral de tota la circumscripció en el difícil comès d'estructurar la nova Catalunya.

Així mateix confia.—i els mesos que porta d'interinitat li fan esperar que no serà endebades,—en el zel i lleialtat dels funcionaris de la Comissaria, per a portar a terme la seva tasca; i no dubtant que així serà, espera que tots els funcionaris, compenetrats de la importància dels moments presents, posaran en llur treball acostumat tot el fervor del més pregon patriotisme.

Anem a bastir una nova Catalunya: a la ruta ja fressada pel nostre predecessor, el mai prou lloat amic senyor Josep Irla, hi portarem tot el seny de fer-nos dignes de l'excelsit del moment present.

Girona, Agost de 1933.
El Comissari, J. PUIG PUJADES.

Taxis Villosa

Fermí Galán (ex Creu) 17, Tel. 80
Sant Feliu de Guíxols